

(Av hans fullhet.doc)

Brev till nyomvända (s 192–195)

II Det späda barnets föda

4 Av hans fullhet

Avsnittets grundföreställning

Guds givande är tillvarons livs- och utvecklingsprincip. Inget liv utan att Gud gett det. Den sanningen demonstreras i naturen och i än högre grad i Guds barn. Givandet ger sig till känna i mottagandet.

Givandet förutsätter *mottagande, naturens och Guds barns*.

EG betonar de *organ* Gud använder för att ge och som naturen och den kristne drar nytta av för att ta emot Guds gåvor. Jesus ses som ett sådant organ givet av Gud. Naturen liksom Guds barn är *kärl* för Guds givande.

Fullheten

Avsnittet avslutas med en lovsång till *fullheten*, Guds fullhet som i Kristus kommer Guds barn till del. Denna fullhet har som förutsättning naturens och Guds barns tomhet. I och med betoning på tomheten som förutsättning (krav) blir den avslutande lovsången tillika en förmaning.

Naturens mottagande

? Joh 3:14 s 193 Och likasom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste människosonen vara upphöjd.

? Joh 4:34 s 193 Jesus sade till dem: Min mat är att göra dens vilja, som har sändt mig och fullborda hans verk.

? Joh 4:4 s 193 Men han måste gå genom Samarien.

* Ps 104:24 s 192 Huru mångfaldiga äro icke dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla; jorden är full af hvad du skapat.

Den verkande orsaken till all utveckling inom naturens värld är *emottagande*. Från mossan upp till naturens yppersta alster är samma lag gällande. Fritt emottagande av passande näring befordrar växternas liv, men avbruten korrespondens med givande orsaker hämmar dess utveckling. Plantan lever, så länge hon tager emot, men dör, om hon icke andas genom bladen och upptager näring genom rötterna. s192

Varifrån hämta de sitt rika färgstoff och sin sköna vällukt? Från omgivningen. Men vad de behöva, är endast droppar från naturens ocean. Hur komma de i besittning av denna rika uppfyllelse? Stilla under inflytandet av utom dem varande krafter, växa de och klädas i skönhet, likasom barnet av sin moder, genom emottagande. s 194

Källan måste välla sin klara våg, bäcken vattna sina stränder. Och Herren måste giva. Joh. 3:14; 4:4, 34. (bibelhänvisningarna tyder på att källan främst skall tas i överförd betydelse) s 193

Guds barns mottagande

*Rom 9:23 s 192 Och om han gjorde detta för att tillika få uppenbara sin härlighets rikedom på "barmhärtighetens kärl", som han förut hade berett till härlighet?

(*)Joh 7:38 s 193 Den som tror på mig, af hans lif skola såsom skriften har sagt, flyta strömmar af levande vatten.

Som Guds barn är du samma lag, gällande för livet, underkastad. Du lever, i mån som du själv emottager och i livet omsätter Guds nåd. Och du är levandegjord till *barmhärtighetskärl*, begåvad för emottagande av det som är oss skänkt av Gud. Denna tanke är full av hopp. s 192

Vem kan måla den ömma kärlek, varmed han omhuldar sina barn? Vem har skådat källan till den ström, som vattnar så många tusen plantor i nådens rike? Gud har många tusen barn men försummar ingen. Han lyssnar till var och en av dem, och alla bära vittnesbörd om Herren, att han är god. Tåligt upprepande av

samma nådens under och Andens milda dragande äro en ständig påminnelse om att han vill träda i närmare förbindelse med oss och våra behov. Anden är såsom en stigande flod, och Jesus säger: Den som tror på mig, av hans liv skola, såsom Skriften har sagt, flyta strömmar av levande vatten. Joh. 7. s 193

Organet (Naturen som organ, Kristus som organ)

* Rom 8:32 s 193 Han, som icke har skonat sin egen Son, utan utgifvit honom för oss alla, huru skall han icke ock skänka oss allt med honom.

(Naturens) Låtom oss se en annan sida i lagen för emottagande. Den sinnrika inrättningen hos varje sådant organ för emottagande bär tydliga spår av den omsorg, som blivit nedlagd på deras konstruktion, och deras omgivning är full av behovens fyllnad. Dagen faller på gräset, och solen, en svag bild av Guds kärlek, utsänder sina strålar över dal och höjd, och blomman rodnar vid dess smekning; luften tränger sig in genom varje springa; jorden omsluter trädens rötter och giver det sista av sin fetma. Inom naturen är behovet att giva större än emottagandet.

(Kristus) Hur måste det ej i ännu större grad vara förhållandet med Gud själv. Han, som icke har skonat sin egen Son, utan utgifvit honom för oss alla, huru skulle han icke skänka oss allt med honom? s 192 f

Och du är ett kärll för emottagande.

* Matt 6:28 f s 194 Och hvarföre sörjen I för kläder? Skåden liljorna på marken, huru de växa: de arbeta icke, ej heller spinna de. Men jag säger eder, att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en af dem

Och du är ett kärll för emottagande. Solen väcker naturen och blomman ur jorden för att giva; du är väckt av Anden för att känna Kristi kärlek. De milda krafter, som ha fört din själ från döden till livet, utgöra nu din atmosfär, likasom blomman indricker solens varma strålar. Du behöver icke oroas för din tillväxt, så länge du är hans. Alla krafter, som befordra livet, äro för handen i din omgivning, rikare och fullare än på naturens område. Herren är omkring sitt folk. Hans ögon följa dig.

»Se på liljorna, huru de växa! De arbeta icke, ej heller spinna de, men jag säger eder, att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem».

Varifrån hämta de sitt rika färgstoff och sin sköna vällykt? Från omgivningen. Men vad de behöva, är endast droppar från naturens ocean. Hur komma de i besittning av denna rika uppfyllelse? Stilla under inflytandet av utom dem varande krafter, växa de och klädas i skönhet, likasom barnet av sin moder, genom emottagande. s 193 f

Fullheten

– 1 Mos 42: 1 f s 194 Och då Jakob såg, att säd fanns att köpa i Egypten, sade han till sina söner: Hvi sen I på hvarandra? Och han sade: Si, jag har hört att uti Egypten finnes säd att köpa; faren dit ned och köpen oss säd därifrån, att vi må lefva och icke dö.

– 5 Mos 33:26 s 195 Ingen Gud är såsom din, o Jesurun! Han far öfver himmelen till din hjälp, och i sitt majestät på skyarne.

– 1 Kon 8:23 s 195 Och sade: Herre, Israels Gud, det är ingen Gud såsom du, hvarken ofvantill i himmelen eller nedantill på jorden, trofast i förbund och barmhärlighet mot dina tjänare, som vandra inför dig af hela sitt hjärta.

– Ps 18:51 bl a s 195 Ty du giver din konung stor seger och gör *nåd* mot din smorde, mot David och hans säd till *evig* tid.

– Luk 23:42 s 195 Och han sade till Jesus: Herre, kom ihåg mig, då du kommer i ditt rike.

– Luk 7:37 s 195 Och se, en kvinna i staden, som var en synderska, då hon förnam, att han satt till bords i fariseens hus, tog hon en alabsterfalska med smörjelse.

– Joh 1:14 s 194 Och Ordet vardt kött, och an bodde bland oss, full af nåd och sanning, och vi skådade hans härlighet, såsom den af Fadren enföddes härlighet.

* Joh 1:16 s 192 *Och af hans fullhet hafva vi alla fått*, och nåd för nåd.

* Joh 1:16 s 194 *Och af hans fullhet hafva vi alla fått*, och nåd för nåd.

* Joh 1:16 s 195 *Af hans fullhet hafva vi alla fått*, och nåd för nåd.

* Joh 1:16, s 195 *Af hans fullhet hafva vi alla fått*, och nåd för nåd.

– Joh 15:9 s 195 Såsom Fadern har älskat mig, så har ock jag älskat eder; förbliven i *min kärlek*.

– Ps 23:4 s 195 Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, *fruktar jag intet ondt, ty du är med mig*; din käpp och staf trösta mig

Vad behöver du? Innan karavanen sattes i rörelse mot Josefs land, hade Jakob övervägt sin ställning. Efter sina behov räknade han tomsäckar. —

Ack, säger du, jag är idel tomhet och behöver hela hans fullhet. Vad mer, min älskade, hans fullhet är för dig. Ordet vart kött och bodde ibland oss, full med nåd och sanning, och vi skådade hans härlighet. Den var hel och hållen vår: *Vi skådade*. Och av hans fullhet ha vi alla fått nåd för nåd.

Rotens fetma är för stammen, grenarna och bladen. Du är hans lilla gren, som nyss har öppnat din första bekännelseknopp, och växer endast genom att förbliva i honom. Du har mycken tomhet, han har mycken fullhet.

»Fullhet!» är naturens sång. Den blyga blommans doft och lärkans sång i våren, naturens saftiga grönska och de mogna sädesfälten sjunga denna koral: *Av hans fullhet! Av hans fullhet!* Vindarnas sus och regnets milda skurar men även rimfrost och snö instämma i naturens jubelsång: *Av hans fullhet!* Nordens klara stjärnehimmel och Afrikas brännande sol stråla av hans fullhet.

Och den nyfödda själen — *av hans fullhet*. Synderskan vid Jesu fötter, rövaren, som klänger sig fast vid Jesus i döden, David, som sjunger om evig nåd, och Johannes, som prisar Kristi kärlek, jubla: *Av hans fullhet!*

Lammet under herdens mantel och fåret vid hans käpp och stav sjunga genom dödsskuggans dal: »Jag fruktar intet ont, ty du är när mig.»

Bergens folk, som föra striden från portarna, och dalens innevånare triumfera: »Ingen Gud är såsom din, o Jesurun!»

Dalen har sin herde, festen sin bägare, livstiden lång godhet och barmhärtighet. Vad begär du? Se efter, vad han lovat. Säg till honom: Min nöd är stor. Jag dör utan dig. Men du är min Gud, och jag flyr till dig. Fräls mig, bevara och uppfyll mig. Jag tror ditt löfte och tager emot din fullhet. *Din fullhet*. s 194 f

Bibelhänvisningarna

? förstår ej hänvisningen

– allmän hänvisning

(*) * relevant hänvisning

Det är övergripande bibliska sanningar EG redovisar i detta kapitel. EG tar vara på kärnformuleringar som bekräftar dessa sanningar med bibelhänvisningar. Sen fyller han ut med mera allmänna hänvisningar. Några av dessa är för mig obegripliga.

–1 Mos 42: 1 f s 194 Och då Jakob såg, att säd fanns att köpa i Egypten, sade han till sina söner: Hvi sen I på hvarandra? Och han sade: Si, jag har hört att uti Egypten finnes säd att köpa; faren dit ned och köpen oss säd därifrån, att vi må lefva och icke dö.

–5 Mos 33:26 s 195 Ingen Gud är såsom din, o Jesurun! Han far öfver himmelen till din hjälp, och i sitt majestät på skyarne.

–1 Kon 8:23 s 195 Och sade: Herre, Israels Gud, det är ingen Gud såsom du, hvarken ofvantill i himmelen eller nedantill på jorden, trofast i förbund och barmhärtighet mot dina tjänare, som vandra inför dig af hela sitt hjärta.

–Ps 18:51 bl a s 195 Ty du giver din konung stor seger och gör *nåd* mot din smorde, mot David och hans säd till *evig* tid.

–Ps 23:4 s 195 Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, *fruktar jag intet ondt, ty du är med mig*; din käpp och staf trösta mig

*Ps 104:24 s 192 Huru mångfaldiga äro icke dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla; jorden är full af hvad du skapat.

*Matt 6:28 f s 194 Och hvarföre sörjen I för kläder? Skåden liljorna på marken, huru de växa: de arbeta icke, ej heller spinna de. Men jag säger eder, att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en af dem

–Luk 23:42 s 195 Och han sade till Jesus: Herre, kom ihåg mig, då du kommer i ditt rike.

–Luk 7:37 s 195 Och se, en kvinna i staden, som var en synderska, då hon förnam, att han satt till bords i fariseens hus, tog hon en alabsterfalska med smörjelse.

–Joh 1:14 s 194 Och Ordet vardt kött, och an bodde bland oss, full af nåd och sanning, och vi skådade hans härlighet, såsom den af Fadren enföddes härlighet.

*Joh 1:16 s 192 *Och af hans fullhet hafva vi alla fått*, och nåd för nåd.

*Joh 1:16 s 194 Och af hans fullhet hafva vi alla fått, och nåd för nåd.

*Joh 1:16 s 195 *Af hans fullhet hafva vi alla fått*, och nåd för nåd.

*Joh 1:16, s 195 *Af hans fullhet hafva vi alla fått*, och nåd för nåd.

–Joh 15:9 s 195 Såsom Fadern har älskat mig, så har ock jag älskat eder; förbliven i *min kärlek*.

?Joh 3:14 s 193 Och likasom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen varda upphöjd.

?Joh 4:4 s 193 Men han måste gå genom Samarien.

?Joh 4:34 s 193 Jesus sade till dem: Min mat är att göra dens vilja, som har sändt mig och fullborda hans verk.

(*)Joh 7:38 s 193 Den som tror på mig, af hans lif skola såsom skriften har sagt, flyta strömmar af lefvande vatten.

*Rom 8:32 s 193 Han, som icke har skonat sin egen Son, utan utgifvit honom för oss alla, huru skall han icke ock skänka oss allt med honom.

*Rom 9:23 s 192 Och om han gjorde detta för att tillika få uppenbara sin härlighets rikedom på "barmhärtighetens kär", som han förut hade berett till härlighet?